

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Via Trium Dierum In Solitudinem Ad Sacrificandum
Domino Exod. 8. Seu Triduana Ven. Cleri Solitudo Et
Animi Collectio Deo Sacra Duce S. P. Ignatio Loyola,
Societatis Jesu Fundatore**

Zech, Michael

Ingolstadii ; Monachii ; Aug. Vindel., 1762

Consideratio. De Religione, seu Obligationibus Clerici erga Deum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60697](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60697)

tuum, hoc est primum & maximum Mandatum: alterum vero simile huic: diliges proximum tuum, sicut te ipsum. in quæ verba S. Augustinus: Primum diligendum est, quod supra nos est: id est Deus: secundum, quod nos sumus: id est Anima nostra, tertio, quod juxta nos est: id est proximus.

Nos, Timothee, mutato nonnihil ordine primam obligationem nostram erga Deum, hodie: alteram erga proximum, cras: tertiam erga nosmetipsos, perendie considerabimus. Sit ergo prima.

CONSIDERATIO

De Religione, seu Obligationibus erga Deum.

Timothee! Tota origo tua & creatio a Deo est: totus *finis* tuus ad Deum rendit. Ergo totus debes esse Dei, & semper; *mane, interdiu, & vespere.* Ergo religiose debes diem cum Deo, & propter Deum inchoare, profequi, finire: aut *an nescis, quod primitias tuæ cordis & vocis quotidie debeas Deo?* *

Cogita igitur primo, an, & quomodo *primitias vocis, seu preces matutinas,*

---

* S. Ambr.

tinis, saltem breves, saltem per bonam intentionem, Deo tuo quotidie offeras? - - - Utique *dimidium facti*, qui bene cœpit, *habet*. At dæmon quoque *dimidium facti*, & diei apud illum, qui male cœpit, *habet*, ait S. Climacus.

Nunquid Amicos & Hospites tuos mane invisis, & salutas? cur non & Deum? - - Vestes tuas, crines capitis, aut domus negotia statim mane ordinas? cur solam negligis animam? - - Erubescere, Dole. Propone meliora.

Ita sane docent te 1. *Gentiles* cum solenni suo: a *Jove principium*. 2. *Gratitudo naturalis*; noctu enim mollibus jacuisti in plumis; ob peccata tua dignus jacuisse in flammis. 3. *Utilitas tua*, & *necessitas tua*, Dei gratiam & Cæli rorem, ne in via virtutis per diem deficias, colligendi cum *Israëlitis mane*; etenim *qui mane vigilant ad me, inveniunt me*, ait Deus. *

Sed enim non solum *primitias vocis*, sed & *cordis* debes quotidie Deo: brevem, inquam, & piam *cordis Meditationem* per unicum horulæ quadrantem e. g. de veritate quadam Evangelica, æterna, practica; de virtute quadam amplectenda, aut fugiendo virio, aut

C 2

passi-

Prov. 8.

passione vehementi edomanda, aut familiaribus, quæ præsens Libellus tibi ministrabit.

Dixi: *per unicum horula quadrantem: quid, obsecro, minus possem petere pro Deo, & salute tua? - Aut an forte non intelligis, quam utile, necessarium, facile sit exercitium Meditationis, seu Orationis Mentalis?*

En ergo summas ejus utilitates ex S. Bernardo: * *Consideratio rerum particularium mentem purificat, regit affectus, dirigit actus, corrigit excessus, componit mores, vitam honestat & ordinat, agenda præordinat, acta recogitat, ut nihil in mente resideat incorrectum, aut correctione egens.*

Inde est, quod omnes Ordinum diversissimorum Fundatores sanctissimi, licet in varietate Regularum, aliorumque ad Perfectionem ac Salutem mediorem ut plurimum discrepent, attamen divinitus illustrati filiis suis quotidianam Meditationem præscribant, ad unum omnes.

Quid? tempus non habes ad ista? --- Habebis, Timothee, si amputas occasiones otandi, excurrendi, in claram lucem stertendi, lusus & hospitia frequentandi &c. Dein tempus habes ad
alia

---

* L. 1. de Confid. c. 7.

alia negotia, & quadrantem non habeas pro negotio æternitatis & animæ tuæ? Forſan ad hujus exitium tempus habes: & non habeas ad ejus ſalutem?

Ais. *Meditatio* non ad nos *Seculares Eccleſiaſticos*, ſed ad *Religioſos* pertinet, ac *Monachos*.

R. Utique ad hos pertinet, quia ſine hoc animæ cibo tam parum poſſent in *via Virtutum & Perfectionis* conſiſtere ac progredi, quam parum Corpus vivere ſine cibo materiali, recte ait S. Mater *Therēſia*. Ergo (NB.) *Meditatio* magis pertinet ad *Eccleſiaſticos Seculares* I. mo ob *majorem*; uti S. Thomas probat, ad ſtudium *Perfectionis obligationem* ſæcularis Sacerdotis, quam *Religioſi non Sacerdotis*. II. do Ob *majorem eorum pro Religioſis neceſſitatem* ſeſe in *Oratione mentali* frequenter colligendi; ſunt enim præ omni Religioſo majoribus obnoxii periculis, minoribus inſtructi remediis, paucioribus conſtricti frenis, pluribus diſſipati negotiis, occupati curis, diſtracti turbis, diſſoluti licentiis &c.

Hæc autem omnia regit, dirigit, corrigit *Meditatio*, ait S. Bernardus, & ſubdit ad Eugenium Papam: *Igitur Conſiderationi aliquid tui, & cordis, & tem-*

temporis sequestra. Hoc autem dico Necessitatem intuens, non equitatem.

Necessitatem autem? - - Ita est, mi Timothee, Meditationem divinorum assero cum S. Bern. tibi necessariam ad tuam & alienam salutem procurandam.

Primo ad alienam, quomodo enim aliis in cathedra, catechesi, sacro tribunali, aut familiari colloquio propones cum fructu & emphasi, quæ non ipse prius serio expendisti? Num canalis redde potest, quas non ipse prius hausit, aquas? aut mater lac proli, nisi prius cibos ipsa probe digesserit, suam que in substantiam converterit? - - -

Secundo ad tuam ipsius salutem. Ostendo, demonstro. Evidens est, quod salutem tuam operari non possis, nisi de ea sæpe, & serio cogites. Evidens autem est, quod ita de ea cogitare non possis sine Meditatione, seu reflexione ad salutis pericula, ut evites: ad media, ut adhibeas. Ergo evidens est &c. Hinc illæ lacrymæ & pernicies tot Sacerdotum ac Religiosorum: desolatione desolata est omnis terra, quia nemo est, qui recogitet corde. *

Pro-

---

* Jerem. 12.

Profecto *Justus ex fide vivit*, * neque aliter sancti evadimus, & salvi, nisi quantum vivimus conformiter principiis, regulis & Veritatibus Evangelicis: non possumus autem ita vivere, nisi eas probe cognoscamus: non cognoscimus rite, nisi eas meditemur, & expendamus sedulo. En novam de *Necessitate Meditationis* quasi demonstrationem!

Certe ut Navarchus vel Nauta se, suosque ac navim tuto ad portum dirigat, perducaturque, non sufficit mappas Geographicas in sacco aut cista habere convolutas, sed opus est eas sæpius *inspicere*, & serio *considerare*. Et tu sperabis, quod te, tuosque ad felicitatis æternæ portum sis perducturus, si domi libros habeas spirituales ceu totidem mappas Geographicas, iter ad Cælum monstrantes, quas tamen non *inspicis*, non *consideras*, non *meditaris*?

Tibi igitur dictum puta, quod Deus jubet: ** *Ignis in altari* (intellige cordis) *semper ardebit*, quem nutrit *Sacerdos subjiciens ligna mane per singulos dies*. Nota mane per singulos dies. Ita sane de se Magnus scribit Augustin: *** *Ego in lege Domini meditator*, si non die ac nocte, saltem

C 4

tem

---

* Rom. 1. ** Levit. 6. *** In Psalm. 31.

tem quibus particulis possum, & meditationes meas, ne oblivione pereant, stylo alligo: h. e. in charta annoto.

Replicas. Mi bone Pater! Esto: habeam tempus & animum quotidie meditando, at nescio modum, praxin, methodum.

R. 1. Levioris pretii passim dantur libelli, illa qui doceant. 2. En! praxin tibi do brevem, planam, facilem. Sic ergo habe.

Meditatio, seu *Oratio mentalis*, non consistit in sublimibus sensis & cogitationibus, non in peregrinis conceptibus, non in extaticis raptibus &c: sed consistit in variis *Intellectus* discursibus, in piis animi & *Voluntatis* motibus, in practicis animæ *propositis* vitam bene ordinandi. Igitur ad bene meditandum opus est solum, ut sis *homo*, seu *ratiōnis* compos: opus est, inquam, tribus animæ potentiis; *Memoria*, *Intellectu*, & *Voluntate*.

Memoria, ut *Meditationis* materiam, seu *propositam* fidei, aut *morum* doctrinam rite teneas, atque adeo pridie diligenter relegas, ordines &c. *Intellectu*, ut eandem tecum rumines, serio perpendas, variis rationibus & discursibus illustres. *Voluntate* opus est ad *praxicas*

Tricas conclusiones, proposita & affectus deducendos: e. g. nunc *dolendo* de male actis: nunc *proponendo* meliora: jam *grates* Deo ob beneficia *agendo*: jam *timendo* ejus *Justitiam*: jam *amando* *Bonitatem*: jam *implorando* ejus *auxilium* ad sanandos animæ tuæ morbos: nunc *emendicando* stipem ab eo ad sublevandam tuam in spiritualibus paupertatem: & sic de aliis. Quid, obsecro, facilius? Hic non opus est arte ac studio. Nonne quilibet mendicus *naturaliter* scit suam proponere *egestatem*, ut divites commoveat ad misericordiam?

Dein haud dubie concionari scis, *Timothee*: ergo scis & meditari. *Memoria* tua in concionibus proponit unam, alteramve *doctrinam*, aut *veritatem*. Eam ut persuadeas Auditori, *Intellectus* varias excogitat *rationes* & *motiva*, *Voluntatem*, Auditoris excitantia ad amplectendam, & *præctice* exequendam concionis tuæ *doctrinam*. Addis *Media* ad facilem reddendam *praxin*. Subdis denique *Affectus* ad movendam & corroborandam in bonis propositis *Voluntatem* accommodatos. En! quod Auditoribus facis *concionando*, hoc idem, & facile tibi *facere* poteris *meditando*.

Nunquid & rustici, ac simplicissimi artifices sæpe cogitant, meditantur, animovolvunt, & revolvunt ea, quæ spectant ad eorum professionem, artificium, labores, pericula, damna, vel emolumenta?

Nunquid & tu, mi Timothee, frequenter per horam & ultra cogitas, an nullum e. g. in re œconomica sis damnum passus? qua ratione, quibus mediis illud resarcire, pericula in futurum amovere, majus lucrum e tuis Capitalibus, agris, aut prædiis capere possis? *Quod facis in pecunia*, ait S. Augustin., *hoc fac in conscientia*, & modo meditandi, & optima erit Meditatio tua.

Porro largos cogitationum, discursuum, & affectuum fontes tibi suppeditabit notissimus orbi versiculus:

Quis? quid? ubi? quibus auxiliis? cur? quomodo? quando? seu occurrentes in quavis materia *Circumstantiæ Personarum* (*Quis?*) loquentium, agentium, patientium &c. *Objectorum* & *materiarum* (*Quid?*) fidei, aut morum &c. *Locorum* (*Ubi?*) in quibus res peractæ sunt, aut peragenda. *Mediorum*, virium & motivorum (*Quibus auxiliis?*) *Causæ finalis* (*Cur?*)
aut

aut impellentis ad hoc vel illud. *Applicationis* (*Quomodo?*) animi & corporis. *Temporis* (*Quando?*) ante -, vel post Christum natum, passum &c.

Eadem, aut majori facilitate rationes, motiva, discursus, imo & affectus Meditationum eruere poteris ex communibus quinque fontibus, aut ex uno eorum: scilicet 1. ex *Necessitate*. 2. *Utilitate*. 3. *Honestate*, seu dignitate. 4. *Æquitate*. 5. *Jucunditate*, seu facilitate e. g. in cujusque virtutis exercitio, aut vitii fuga.

En ergo praxin facilem meditandi utilissime.

Altera, & præcipua Religionis Deo debitæ pars est Tremendum Missæ Sacrificium.

Monet Conc. Trident. *, *omnem operam ac diligentiam Sacerdotum in eo ponendam esse, ut, quanta maxima fieri potest, interiore cordis munditia, atque exteriori devotionis specie Sacrificium Missæ peragatur.* Ita Trid. & merito; nam 1. ejus *Dignitas* est simpliciter infinita. 2. *Utilitas* immensa. En duo puncta considerationis tuæ!

Pri-

---

* Sess. 22.

Primo. *Dignitas, Valor & pretium Missæ est simpliciter infinitum.* Ita omnes docent Patres, Theologi, Ecclesia: intellige Sacrificium Missæ *in sua natura & substantia*, seu quoad primam & remotam potentiam spectatum; hoc enim sensu unum, non numero, sed specie, est hoc Sacrificium cum eo, quod Christus obtulit, recte ait S. Ambr. *: & clarissime juxta Conc. Trid. una, eademque est Hostia, idemque nunc (principalis) offerens Sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in cruce obtulit **: atque adeo ex sua natura, substantia, & dignitate Hostiæ & Offerentis est infiniti valoris: attamen spectatum quoad proximam potentiam, quam habet ex Christi institutione ac voluntate, non habet actualem efficaciam producendi effectum infinitum, sed finitum duntaxat, & limitatum, uti docet communis Theologorum cum S. Thoma apud Layman: *** & praxis Ecclesiæ, permittentis pro uno, eodemque homine, aut re plures legi Missas, & repeti frequentius: quod certum est signum, Missam non habere effectum infinitum.

Interim quasdam veluti prærogativas atque excellentias videtur *incruentum Missæ*

---

* In C. 10. ad Hebr. ** C. Trid.
*** L. 4. tract. 5. c. 1.

ſæ Sacrificium poſſidere præ cruento in Cruce Sacrificio ; hoc enim 1. *Semel* duntaxat peractum eſt : 2. in *ſolo* Calvariæ monte : 3. *tres* ſolum horas durans : 4. in Chriſti Corpore *paſſibili*, ac mortali : 5. & equidem per *ſcelus* omnium maximum, ſeu per deicidium inter enormes Chriſti injurias, deſpectus, blaſphemias. At vero incruentum Miſſæ Sacrificium fit *millies* & *millies* quotidie : fit in *toto* terrarum orbe : *ſingulis* diu, noctuque *horis* uſque ad conſummationem ſæculi : id que in Corpore Chriſti jam *immortali* & *glorioſo* : inter ſublimiſſimos *Religionis*, aliarumque *Virtutum*, præcipue theologicarum, *actus*. O quantam hæ prærogativæ devotionem deberent Sacerdoti conciliare!

Adde, quod Miſſa non ſolum omnia Legis antiquæ Sacrificia modo prorfus perfectiſſimo præcontineat, ſed & *infinite* ſuperet ; eſt enim

I. *Holocaustum* vere *Latreuticum*, Deo tanquam ſupremo rerum omnium principio, fini & Domino debitum, Deo pleniffime dignum, & tantum illi tribuens honorem, quantum meretur, aut exigere poteſt, ſcl. *inſinitum*.

II. *Propitiatorium*, ſeu *Hostia* pro peccato non ſolum adæquans, ſed *ex ſe* *infinite*

te

44 *Confid. de Obligationibus.*

te superans debita nostra, & totius mundi. *

III. *Eucharisticum*, reddens Deo *grates* omnibus beneficiis, ulli unquam creaturæ, etiam B. mæ Virgini, etiam Humanitati Christi a Deo tanquam authore *naturæ*, *gratiæ*, aut *gloriæ* unquam collatis, aut unquam conferendis *omnino pares*. **

IV. est *Impetratorium* ad obtinenda tam *vivis*, quam *mortuis* varia Dei beneficia, gratias, ipsamque salutem.

Atque istam Missæ vim *impetrativam* esse *infinitam*, fatentur omnes, utpote fundatam in *dignitate* ipsius *intrinseca*, licet Deus non concedat semper, quod petitur, nisi cum iudicat, ad suam esse *gloriam*, & animæ nostræ salutem. ***

Ad demonstrandam modo *Utilitatem* Missæ sufficerent hæcenus dicta. Juvat tamen addere breviter aurea Thomæ Kemp, verba ex aureo ejus Libello: **** *Quando Sacerdos celebrat, 1. Deum honorat, honore infinito. 2. Angelos letificat, totumque Cælum; nam ubi Rex, ibi Curia: ubi Christus est, ibi Angeli, ibi Cælum, ait Chrysof: ***** & suis*

---

* I. Joan. 2. ** V. Lancic. tr. 13.

*** V. Card. Bona de Miss. **** De Imit. Christ. L. 4. c. 5. ***** Hom. 3. in Ep. ad Ephes.

fuis frequenter oculis vidit cum S. Nilo, S. Greg. Magno &c. 3. Ecclesiam edificat, stabilit, conservat. * Tolle hoc Sacramentum de Ecclesia: & quid erit in mundo, nisi error & infidelitas, & quasi grex porcorum dispersus? 4. Vivos adjuvat, utpote impetratorium, nobis conferens gratias ad corporis & animæ salutem cum utiles, tum necessarias. Sic Judæi percutientes pectora sua revertebantur** a prima omnium Missa in monte Calvariæ. 5. Defunctis requiem præstat non solum per modum Satisfactionis, ut animæ Purgantes pœnas solvant, sed & Impetrationis, ut veniam, opem, aut liberationem obtineant juxta S. Thom, Suarez & communem Theologorum. 6. Et se omnium bonorum (corporis & animæ) participem reddit ob imensos fructus meritorum, satisfactionis &c..

Timothee! infinita Missæ Dignitas: imensa Sacrificantis, imo totius Ecclesiæ Militantis æque ac Purgantis Utilitas nisi te ad sacrificandum quotidie simul ac devotissime permoveant, ultra quod addam, non habeo.

An vero, & quomodo ista observaris, tibi jam nonnihil considerandum relinquo

---

* S. Bonay. de Præp. ad Miss. c. 2. ** Luc. 2. 3.

quo : tria potissimum, quæ scl. servanda sunt ante Missam, sub Missa, post Missam.

I. *Ante Missam*, sub peccato gravi necessarium est i. *ex parte corporis* Jejunium non modo ecclesiasticum, sed & naturale a medio noctis: *ex parte animæ* immunitas ab omni censura ecclesiastica, imo ab omni peccato gravi: secus novum, majus, sacrilegium contrahitur, & sacrificans reus erit Corporis, & Sanguinis Domini. * hoc est, reus erit, ac si Dominum occidisset, ait S. Thom. ex S. Chrysoft. Heu! quantum foret scelus, S. Hostiam in cloacam aut fimetum proijcere! tales vero sacrilegi Sacerdotes præstantissimum mundi Pretium in conscientia sua foetidum sterquilinum proiiciunt, ait S. Bern. Imo juxta Paulum Palacium aptior sane locus Deo esset infernus, si culpæ abessent, quam anima peccatrix.

Quam merito igitur præcipit Conc. Trident. ** ut nullus Sacerdos sibi conscius peccati mortalis, quantumvis sibi contritus videatur, absque præmissa Sacramentali confessione ad S. Eucharistiam audeat accedere, modo non desit copia confessarii. Quodsi urgente necessitate absque prævia confessione celebraverit, quamprimum confiteatur.

Igi-

---

* I. Cor. II. ** Sess. 13. c. 7.

Igitur ad evitandum eo casu *sacrilegium*, necessario *quinque* conditiones debent *simul concurrere*. 1. Ut desit *copia Confessarii*, h. e. *opportunitas* confitendi *cui* *cunque*, non autem intelligitur *tuo ordinario*, multo minus, ut quidam male & falso explicabant, *copia* seu *multitudo* Confessoriorum; alias Concilium debuisset necessario dicere *copia Confessoriorum*: & non *copia Confessarii*. 2. Ut talis *opportunitas* longo itinere, aut magno incommodo debeat quæri. 3. Ut *vera necessitas urgeat*, v. g. periculum mortis, vel consecrandi hostiam pro morituro: vel si alias populus die Dominica, aut Festo nullam posset habere Missam. 4. Ut *actu* eliciat *contritionem perfectam*, 5. Ut *quamprimum* confiteatur: non *suo tempore*; quod damnatum est ab Alexandro VII. *, sed, ut Lugo cum communi DD. explicat, *illo ipso die*, aut *prima occasione*: certe antequam iterum sacrificet.

Denique *ante Missam* requiritur non tantum *remota* præparatio, seu conscientia a peccato *gravi* pura: sed & *proxima* & *formalis*, seu debita *Intentio* rite consecrandi e. g. per illam Oratiunculam: *Ego volo hodie celebrare Missam, & conficere Corpus & Sanguinem D. N. J. Christi jux-*
D ta

ta ritum S. Romane Ecclesie &c. cui Oratiunculæ Gregor. XII. concessit 50. dierum Indulgentias.

II. *Sub Missa* observari oportet, quæ absolute observari jubent tam *Leges Divinæ* quoad materiam, formam, intentionem, consecrationem & absumptionem utriusque speciei: quam *Canonica*, seu *Rubricæ*: quæ non quidem omnes stringunt sub *gravi* peccato, non tamen *nullæ*. De utrisque legi aliquoties utiliter, hoc præsertim triduo, poterit *Missale*, aut probatus quidam Author: uti & de defectibus in Celebratione Missarum occurrentibus.

Juxta nostrum P. Sa debet Missa legi cum his 4. dotibus seu literis:

1. *A. Alte*, seu (exceptis excipiendis) *saltem in summo altari*, voce *alta*, sonora, perceptibili, ut populus queat obiter scire, quid agatur in altari: non tamen voce clamorosa & Stentoris instar, ne molestiæ sit orantibus, impedimento aliis simul celebrantibus.

2. *B. Breviter*, brevitate *moderata* & *modesta*, quæ juxta Regulas Societatis nostræ nec cum præsentium *tædio* spatium horæ dimidiæ multum excedat, nec cum eorum *scandalo* a longe non adæquet, ac expleat. O quam turpe foret,

ju-

juveniliter quasi pro loco & præmio volatilem & venatoriam quadrupedante cursu deproperare Missam: voces, verba & actiones truncare &c.

3. *C. Clare*, claritate virili ac prudente, ut nec affectate, nec tortuose, & instar tormenti bellici tota oris & corporis vi protrudantur verba, præsertim *Consecrationis*. Sufficit illa clare, articulatim, humano tantum modo proferre ad exemplum Christi, qui pari omnino tenore cum cæteris colloquii sui verbis verba quoque *Consecrationis* in Cæna ultima protulit. Aut an quis per majorem oris hiatum & halitum certius, aut majorem, quam Christus instituit, Deum volet, aut poterit efficere? nugæ forent scrupulosorum, non lacrymis, sed risu dignissimæ.

4. *D. Devote*, seu, ut ait Conc. Trid. *summa exteriori devotionis ac pietatis specie*, oculorum modestia, verborum, gestuumque gravitate, non perfunctorie, non histrionice, non luride. tali ego dicerem cum Joanne Avila in aures: *Traeta illum (J. Christum) reverenter; est enim Filius Patris Nobilis, & Nobilis Matris*, aut cum Christo ad Judam: *Quod facis, fac citius.* *

D 2

4. Ad-

* Joan. 13.

4. Addit Gavantus E, *Exacte* ad Rubricas.

Porro utilissimum erit, & solatio plenum, quotidie *sub Missa* Evcharistiam sumere *per modum Viatici*, quia sic nunquam, morte etiam repentina, morieris absque Viatico. Ita fecit, & suadet noster Ven. P. Nicol. Lancicius.

III. *Post Missam* I. Singulares oportet *grates* Deo agere quod nos ad mensam Angelicam, imo divinam admiserit. Rusticum non invenias, Timothee, adeo crudum & omnis oblitum humanitatis, ut a vicino, aut a te ad mensam invitatus, & bene pastus, discedat sine gratiarum actione, secus facientem neque tu, neque vicinus ad epulas denuo invitarent. *Judas proditor* cum in cœna ultima accepisset buccellam, exivit continuo. * *Judam imitantur*, qui ante ultimam gratiarum actionem discedunt a Cœna Domini, ait Chrysof. 2. Oportet, divino Hospiti aliquamdiu colloqui, spirituales morbos Omnipotenti Medico aperire, opem flagitare &c. Heu me! etiam Sæculares plerumque ad horæ quadrantem intra se collecti sumpto in Evcharistia Deo familiariter colloquuntur: & Sacerdos statim illi tergum obvertat? Vah! Te ipsum
jam

---

* Joan. 13.

jam ad tribunal & examen voca, Timothee, an, & quomodo observaris servanda ante Missam, sub Missa, post Missam. Si; felix es, &, si pergas, æternum eris. Sin autem; dole: emenda te: & non minus eris felix.

MEDITATIO II.

De obstaculis nostræ Salutis:
Seu
De Gravitate peccati mortalis.

PRÆPARATIO.

DEus, ut nos ad sectandum *finem ultimum* incitaret, eundem nobis præfixit *nobilissimum* simul & *utilissimum*: ut præterea redderet *obtentu facillimum*, *media* addidit sine numero. Ut nihil intentatum relinqueret, *pœnas neglecti finis* adjunxit severissimas, sumpsitque in omnium *primis* peccatoribus tam *Angelis*, quam *hominibus*. En *gravitatem peccati mortalis ex pœnis* in primo Puncto. Inde in puncto secundo colliges ejus *gravitatem in seipso*. Utrumque Timothee, ut